

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Corpus Doctrinae Christianae

Melanchthon, Philipp

Lipsiae, 1572

VD16 M 2890

Qvomodo Possint Fieri Bona Opera.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36094

QUOMODO POSSINT FIERI

BONA OPERA.

MAGNA est infirmitas hominum : & diabolus est acerrimus hostis, qui odio Dei grassatur in humanum genus, ac præsertim Ecclesiam. DE I conatur dissipare, quantum potest, vt scriptum est à Petro 1. Pet. 5. Vigilate, quia aduersarius vester diabolus, tanquam Leo rugiens circumit, quærens quem deuoret. Ideo quanquam exterram disciplinam homines naturalibus viribus vtcunq; præstare possunt, tamen sæpe vincuntur hac communi infirmitate. Sæpe etiam diabolus non feros homines impellit in terra scelera : vt decepit Euan, impulit fratres Ioseph, Dauidem, & alios innumerabiles. Quæ igitur potest esse diligentia vel circumspectio, par altissimi hosti?

HIC teneamus dulcissimam consolationem : Apparuit filius Dei, vt destruat opera diaboli, 1. Iohan. 3. Custos est filius Dei Ecclesie sue, sicut inquit Iohan. 10. Nemo rapiet oues meas ex manibus meis. Ipse protegit nos, & simul Spiritu suo sancto confirmat mentes in veris sententijs : & vt incoat æternam vitam, ita & motus bonos, fidem, dilectionem Dei, veram inuocationem, spem, castitatem, & alias virtutes in cordibus accendit.

NE QUAMUS sumus Pelagiani, sed reuerenter gratias agimus Deo æterno, Patri Domini nostri IESU Christi, & Filio eius IESU Christo, & Spiritui sancto, cum pro toto beneficio restitutæ salutis hominum, tum vero pro hoc ipso beneficio, quod in Ecclesia habitat filius Dei, & eam sua dextra contra furores diabolorum & hominum protegit, & depellit à nobis diabolos, & in hac tanta infirmitate nostra nos sustentat, & verbo accendit in mentibus agnitionem Dei, & confirmat ac regit corda Spiritu suo sancto.

HÆC beneficia nobis præstari certo scimus, sicut dulcissime dictum est apud Zachariam cap. 12. Effundam super Domum Dauid, & habitatores Ierusalem, spiritum gratiæ & precum. Nominat spiritum gratiæ, quia in hac consolatione testificatur filius Dei, ob signans nos Spiritu sancto, quod sumus in gratia, & quod liberemur ex doloribus inferorum. Deinde nominat spiritum precum, quia cum agnouimus remissionem peccatorum, iam non fugimus Deum, non fremimus aduersus Deum, sed accedimus ad eum vera fide & spe, petimus & expectamus ab eo auxilium, diligimus eum, & nos ei subijcimus : ita fit incoatio obedienciæ.

EODEM modo inquit Dominus Iohan. 14. Ego rogabo Patrem, & alium paraletum dabit vobis, spiritum veritatis. Accendit Spiritus sanctus lucem veritatis in mentibus, & novos motus in cordibus, congruentes cum lege Dei. Hoc tantum donum agnoscamus, & grati retinere studeamus, & assidue

nos in tantis vitæ periculis iuvari petamus. Nec est otiosa voluntas accepto Spiritu sancto.

QVOMODO PLACEAT
NOVA OBEDIENTIA.

PHARISÆVS apud Lucam cap. 18. admiratur sese, & placet, fascinatus hac persuasione, quod legi satisfaciatur, & propter hanc qualemcunq; disciplinam Deo placeat, Tales sunt multi in opere humano, securi propter qualemcunq; umbram disciplinæ.

SED horum arrogantiam sæpe accusat vox diuina, vt inquit Dominus Lucæ 13. Nisi penitentiam egeritis, omnes similiter peribitis. Et apud Iohannem, 1. Iohan. 1. Si dixerimus quod peccatum non habeamus, mendaces sumus. Ideo inanis est imaginatio, supererium obedienciam Deo placere sua dignitate, & esse meritum indigni, vt loquuntur, & iusticiam coram Deo, quæ sit meritum æternæ.

POSTEA tamen addunt, semper dubitandum est an placeat obediencia: quia manifestum est, in singulis multis fordidum esse, multa peccata ignorantia & omissionis, multos non paruos.

HIC necesse est recte erudiri conscientiam vtraq; re, de infirmitate nostra, & de consolatione. Necesse est inueniri esse iusticiam bonæ conscientia, & incoactam obedienciam, dictum est. Et tamen in hac vita, in nostra natura, in anima, & in corde, adhuc valde multum est fordidum, quas illi magis cernunt & deploant, qui plus lucis habent, vt Prophetæ & Apostoli, vt notat Pauli querela Rom. 7. Video aliam legem in membris meis, quæ pugnat legi mentis meæ, & me captiuum facit legi peccati.

MAGNA adhuc in singulis caligo est, multiplex ignorantia, & multa tristissima dubitationes, errores in consilijs, orti ex ignorantia, ex falsis opinionibus, & inani spe, multæ vitiosæ flammæ cupiditatum, multæ neglectiones officij, fremitus & indignationes aduersus Deum in pœnis. Deniq; stupor & insania est, nolle scire iustitiam & dilectionem Dei multo frigidiorum esse quam esse debent.

HÆ confessiones repetita sunt in Prophetarum & Apostolorum concionibus. Psal. 143. Non intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens. Et in 1. Iohan. 1. Si dicimus quod peccatum non habeamus, nos ipsos seducimus, & veritas non est in nobis. Hæ confessio necessaria est, & arrogantia taxanda.

REPREENHENDVS est etiam error aduersariorum, qui fingunt, homines in hac vita mortali, legi Dei satisficere posse. Item, qui dicunt, Malum concupiscenciæ nobiscum taliter non esse peccatum, nec malum pugnantem cum lege seu voluntate Dei.